

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **P.**, zast. JUDr. K., proti odporkyni **L.** zast. JUDr. P., o zaplatenie Sk 3 174 792,- s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15. marca 2007 č. k. 10Cbs/4/2003-239 v znení opravného uznesenia zo dňa 11. júla 2007 č. k. 10 Cbs 4/2003-254, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15. marca 2007 č. k. 10Cbs/4/2003-239 v znení opravného uznesenia zo dňa 11. júla 2007 č. k. 10 Cbs 4/2003-254 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 15.3.2007 č. k. 10Cbs/4/2003-239 v znení opravného uznesenia zo dňa 11.7.2007 č. k. 10Cbs/4/2003-254 rozhodol tak, že návrh zamietol a navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporkyni na účet právneho zástupcu odporkyne Sk 229 081,-. Uviedol, že z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zo strany odporkyne ako konateľky spoločnosti nedošlo k porušeniu jej povinnosti ako konateľky a nevyplácala si vyššiu mzdu a províziu v rokoch 2001 a 2002, ako bolo stanovené v manažérskej zmluve a v jednotlivých dodatkoch, čo vyplýva zo zápisníc z rokovania predstavenstva spoločníka navrhovateľa P. Súd preto návrh zamietol.

Proti rozsudku sa odvolal navrhovateľ a žiadal jeho zmenu. Namietal, že podkladom prvostupňového rozhodnutia sú skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho

právneho posúdenia. Keďže súd prvého stupňa vykonané dokazovanie vyhodnotil len vo všeobecnej a nekonkrétnej rovine, je rozhodnutie súdu prvého stupňa tiež nepreskúmateľné. V odôvodnení rozhodnutia absentuje kvalifikované vyhodnotenie podkladov, z ktorých navrhovateľ svoje právo vyvodzuje. Nesúhlasí so záverom súdu v tom, že nedošlo k porušeniu povinnosti konateľa a tiež so záverom, že odporkyňa si nevyplácala vyššiu mzdu a províziu v roku 2001 a 2002 ako bolo stanovené v manažérskej zmluve a v jednotlivých dodatkoch. Záver súdu prvého stupňa v tomto smere považuje za nesprávny. V prvom rade súd prvého stupňa sa v odôvodnení rozhodnutia vôbec nezaoberal výpočtom sumy mzdy odporkyne (ako zamestnankyne/výkonnej riaditeľky) a odmeny odporkyne (ako konateľky), na ktoré mala nárok na jednej strane a výpočtom súm, ktoré si odporkyňa reálne a protiprávne vyplatila v období od októbra 2001 do júna 2002 na druhej strane. Súd právnenému zdôvodneniu značného rozdielu medzi oprávnenými finančnými nárokmi odporkyne a sumami skutočne vyplatenými odporkyni nevenoval pozornosť a tiež sa s touto skutočnosťou v odôvodnení rozsudku vôbec nezaoberal. Zdôraznil tiež, že v prípade odporkyne sa nikdy nejednalo o akúkoľvek províziu, ale o jej odmenu ako konateľky navrhovateľa. Rozporuje, že zo žiadnej zápisnice z rokovania jediného spoločníka navrhovateľa – spoločnosti P. nevyplýva, že všetky sumy, ktoré si odporkyňa vyplatila reálne v danom období, si vyplatila aj oprávnene. Práve naopak je z týchto listín jednoznačne zrejmé, že odporkyňa nebola oprávnená si vyplácať predovšetkým odmeny za výkon funkcie člena predstavenstva maďarskej spoločnosti P. z prostriedkov navrhovateľa, ročnú odmenu za rok 2001 vo výške 12 násobku mesačnej základnej mzdy a mimoriadnu odmenu i napriek neplneniu recidívy 1,5%. Nesúhlasí tiež so záverom súdu prvého stupňa, že z výpovedí svedkov nevyplývalo, že odporca porušil povinnosti konateľa. Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku svedecké výpovede nevyhodnocuje a tiež neuvádza, k akému záveru dospel. Z výpovedí svedkov p. B. a Ing. D. však je jednoznačne zrejmé, že odporkyňa si vyplácala sumy, na ktoré vôbec nárok nemala. Podľa výpovede svedka p. B., tento nikdy nedal odporkyni súhlas, aby si vyplatila ročnú odmenu za rok 2001 vo výške 12 násobku mesačnej základnej mzdy (660 000,- Sk), ako to tvrdí odporkyňa, pričom tento svedok výslovne uviedol, že na schvaľovanie akýchkoľvek odmien v rokoch 2001 až 2002 nemal žiadny titul. Z výpovede svedka Ing. D. jednoznačne vyplynulo, že odporkyňa nebola oprávnená vyplácať si odmeny za výkon funkcie člena

predstavenstva maďarskej spoločnosti P. z prostriedkov navrhovateľa, ako i ročnú odmenu za rok 2001 vo výške 12 násobku mesačnej základnej mzdy a mimoriadnu odmenu i napriek neplneniu recidívy, k čomu nikdy nedalo súhlas ani predstavenstvo P., ani svedok samotný ako člen predstavenstva P. Navrhovateľ má za to, že odporkyňa jednoznačne porušila svoju povinnosť ustanovenú jej Obchodným zákonníkom ako konateľke v rámci obchodno-právnej roviny vzťahu navrhovateľ-odporkyňa. Odporkyňa porušila svoju povinnosť z pozície konateľky, nie z pozície zamestnanca, t.j. porušila svoju zákonnú povinnosť, ktorú mala v rámci obchodno-právneho vzťahu s navrhovateľom podľa Obchodného zákonníka ako mandatár. Odporkyňa ako konateľka porušila svoju povinnosť podľa ust. § 567 ods. 1, § 567 ods. 2 a ust. § 135a Obchodného zákonníka, nakoľko nepostupovala pri zariaďovaní záležitostí spoločnosti navrhovateľa s odbornou starostlivosťou a neuskutočňovala činnosť, na ktorú sa zaviazala podľa pokynov mandanta a v súlade s jeho záujmami, ktoré poznala alebo musela poznať. Konanie odporkyne v rozpore s ust. § 567 ods. 1 a 2 a § 135a Obch. zák. spočívalo v tom, že v období od 10/2001 až do 06/2002 nerešpektovala/porušila pravidlá odmeňovania jasne stanovené u navrhovateľa, a to pokiaľ ide o určovanie a vyplácanie svojej mzdy ako zamestnankyne/výkonnej riaditeľky a svojej odmeny ako konateľky, ktoré si vyplatila v neoprávnenej výške. Z uvedených dôvodov navrhuje preto napadnutý rozsudok zmeniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. e/ O.s.p bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní rozsudku v medziach dôvodov odvolania dospel k záveru, že sú splnené predpoklady pre jeho zrušenie.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký procesný postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok umožňuje, a to najmä zúčastniť sa pojednávania vo veci, byť vypočutý ako účastník, robiť podania, podávať opravné prostriedky a pod.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva

odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

Vyjadruje to aj znenie ust. § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku uvedie súd podstatný obsah prednesov, stručne a jasne vyloží, ktoré skutočnosti má za preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, prečo nevykonal i ďalšie navrhované dôkazy a posúdi zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil.

Iba takéto rozhodnutie je odvolacím súdom preskúmateľné a účastníkom umožňuje posúdiť postup súdu.

V danom prípade súd prvého stupňa návrh na zaplatenie spornej čiastky, uplatnený z titulu náhrady škody, ktorá mala vzniknúť navrhovateľovi porušením povinnosti odporkyne ako konateľky navrhovateľa tým, že si neoprávnene vyplatila mzdu a odmeny, zamietol. V odôvodnení rozhodnutia sa obmedzil iba na konštatovanie, že porušenie povinnosti odporkyne ako konateľky nezistil, čo vyplýva zo zápisníc z rokovania predstavenstva spoločníka navrhovateľa P.

Nepochybne teda súd prvého stupňa sa pri vyhotovení rozsudku neriadil ust. § 157 O.s.p., keďže z jeho odôvodnenia nie je zrejmé, na akom podklade posúdil jednotlivé vyplatené finančné nároky odporkyne, z ktorých dôkazov vyvodil oprávnenosť ich výšky, ako vyhodnotil jednotlivé svedecké výpovede, a teda na akom základe (skutkovom a právnom) vyvodil záver o tom, že zo strany odporkyne navrhovateľom tvrdenými skutočnosťami nedošlo k porušeniu jej povinnosti ako konateľky navrhovateľa. Neurčitý odkaz súdu prvého stupňa, tiež bez uvedenia právneho podkladu, na zápisnice z rokovania predstavenstva spoločníka navrhovateľa, náležitosti riadneho odôvodnenia rozhodnutia nespĺňa.

Uvedeným postupom obmedzil tak súd prvého stupňa navrhovateľa v jeho práve na spravodlivé konanie a pri podaní opravného prostriedku vo vzťahu k zákonom vymedzeným odvolacím dôvodom, v dôsledku čoho mu odňal možnosť

konať pred súdom. Odvolanie navrhovateľa, podané z tohto dôvodu, je preto opodstatnené.

Vzhľadom na uvedené zistenia Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a 3 O.s.p. zrušil a vec vrátil tomuto súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, v ktorom s poukazom na ust. § 224 ods. 3 O.s.p. rozhodne o trovách celého konania.

Keďže v odvolacom konaní došlo k zmene obchodného mena navrhovateľa, Najvyšší súd Slovenskej republiky zosúladiť označenie navrhovateľa s touto skutočnosťou.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 30. júna 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu